

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Mirk Mária ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (...) felperesnek, a dr. Schmidt Valéria ügyvéd (...) által képviselt ...Kft. (korábbi nevén: I.rendű alperes neve, ...) I. rendű, II.rendű alperes neve (...) II. rendű és III.rendű alperes neve (...) III. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. szeptember 29. napján kelt, 40.P.24.703/2008/13. számú ítélete ellen az I. rendű alperes 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az elsőfokú perköltség összegét 62.500 (Hatvankettőezer-ötszáz) forintra leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Köteles az I. rendű alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperes 21.000 (Huszonegyezer) forint sürgősen lerótt kereseti illeték visszatérítését kérheti.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I. rendű alperes 2004. december 1. napjától 2009. május 27. napjáig megsértette a felperes névviseléshez fűződő jogát, a II. és III. rendű alperesekkel szemben pedig a keresetet elutasította. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 72.500 forint ügyvédi munkadíjat, továbbá az illetékes adóhatóság külön felhívására 21.000 forint le nem rótt eljárási illetéket.

A releváns tényállás szerint a felperesi gazdasági társaság 2000. június 27. napján átalakulással jött létre, cégnevében, mint korábban jogelődje is, folyamatosan használja a ...kifejezést, és kéményekkel kapcsolatban végez gyártó és forgalmazó tevékenységet. Az I. rendű alperesi gazdasági társaságot I.rendű alperes neve néven 2004. december 1. napján hozták létre a II. és III. rendű alperesek, akik 2008. január 31., illetve 2007. december 17. napjáig a felperesnél tagsági- és

munkaviszonyban is álltak. Az I. rendű alperes, aki ugyancsak folytat kéményekkel kapcsolatos forgalmazó tevékenységet, a peres eljárás megindítását követően, 2009. május 27. napján nevét ...Kft-re változtatta. Mindkét cég tevékenysége kiterjed az egész ország területére.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 77. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján, a két jogi személy neve vezérszavának azonossága alapján megállapította, hogy a felperes névviselési jogát sértette az I. rendű alperes névhasználata, arra is tekintettel, hogy hasonló működési körben tevékenykednek. Rámutatott, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint a hasonló működési körben való tevékenység akkor is megállapítható, ha a tevékenységi körök csak részben esnek egybe, továbbá, hogy ennek vizsgálatánál nem kizárólag a cégnyilvántartásba bejegyzett tevékenységeknek, hanem a valóságosan gyakorolt tevékenységnek van ügydöntő jelentősége. A ténylegesen végzett tevékenységek tekintetében a peres felek nyilatkozatát egyezőnek tekintette, miszerint a felperes kéményekkel kapcsolatban végez gyártó és forgalmazó tevékenységet, az I. rendű alperes pedig kéményekkel kapcsolatos forgalmazó tevékenységet folytat. Ennek alapján a két cég működési körének részben azonosságát, részben hasonlóságát állapította meg, egyben utalva arra, hogy a felperes és az I. rendű alperes más és más jogi következmény levonását tartotta indokoltnak. Mivel a felperes neve a II. és III. rendű alperesek elnevezésében nem jelenik meg, ezért a velük szembeni keresetet elutasította.

A perrel felmerült költségek viselésére az I. rendű alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Az elsőfokú ítélettel szemben az I. rendű alperes élt fellebbezéssel, elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy a keresetet a bíróság az I. rendű alperessel szemben is utasítsa el, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felek tevékenysége azonos. Hangsúlyozta, hogy e körben a valóságban ténylegesen gyakorolt tevékenységnek van ügydöntő jelentősége, amely tény az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. Álláspontja szerint az eljáró bíróság megalapozatlanul kizárólag a felperesi álláspontot fogadta el mindenfajta bizonyítás nélkül, és erre alapozta döntését. Előadta, hogy a felperes kéménybéleléssel, szerelt kémények építésével, kandalló kémény építésével, szaktanácsadással, tervezéssel, kéményseprő szakvélemény beszerzésével foglalkozik. Ezzel szemben az ő fő tevékenysége a kereskedelem, a kémények megépítéséhez szükséges „alkatrészek” forgalmazása. Megítélése szerint a két tevékenység egyáltalán nincs egymással összefüggésben.

Hivatkozott arra is, hogy a cégnévben utalni kell a főtevékenységre, az pedig a cégkivonatokból megállapítható, hogy a felperes és az I. rendű alperes cégjegyzékbe bejegyzett főtevékenysége eltérő. Álláspontja szerint még egy laikus számára is egyértelmű, hogy a F... G... és a F... K... nem azonos tevékenységet

takar. Kifejtette, hogy jelen esetben azt kellett volna vizsgálni, hogy - tekintettel a tevékenységre - megtévesztő-e az ügyfelekre a névhasználat. Hangsúlyozta, hogy nevét csupán a későbbi viták elkerülése céljából és nem a jogsértés elismerése miatt változtatta meg. Megjegyezte, hogy bár a cég már 2005. eleje óta létezik, a cégnév és a tevékenység azonosságát a felperes csak azután találta sérelmesnek, hogy nála az alperesek tagsági viszonya megszűnt.

Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság költségviselésre vonatkozó rendelkezését is, mert a tárgyi illetékmentesség miatt le nem rótt illetékekkel is az I. rendű alperest terhelte, ugyanakkor nem rendelkezett a felperes által lerótt kereseti illetékről. Továbbá kifogásolta, hogy kérelem nélkül állapított meg a felperes részére ügyvédi munkadíjat és vitatta annak összegszerűségét is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítéletet érdemében kérte helybenhagyni, annak helyes indokai alapján. Annyiban egyetértett az I. rendű alperessel, hogy noha a kereseti illetéket leróta, azt a megállapított perköltség nem tartalmazza és az áfa vonzat számítását sem találta megfelelőnek.

A II. és III. rendű alperesek a fellebbezési eljárásban nem tettek nyilatkozatot.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet az I. rendű alperes fellebbezésével érintett körben bírálta felül, a II-III. rendű alperesekre vonatkozó, a keresetet elutasító rendelkezését nem érintette, ebben a körben az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

Az I. r. alperes fellebbezése kis részben, a perköltség tekintetében alapos.

Az elsőfokú bíróság döntése érdemben megfelelő, annak indokaival és jogi okfejtésével, a perköltségre vonatkozó rendelkezés kivételével, egyetértett a másodfokú bíróság.

Az első fokon eljáró bíróság a tényállást a szükséges körben feltárta és a bizonyítékok egybevetése és okszerű mérlegelése alapján, a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, az eljárási szabályok megsértése nélkül hozta meg az ítéletét, a másodfokú bíróság nem talált okot a döntés hatályon kívül helyezésére.

A Ptk. 77. § (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a névviseléshez, és a (3) bekezdés szerint a jogi személy nevének különböznie kell azoknak a korábban nyilvántartásba vett jogi személyeknek a nevétől, amelyek hasonló működési körben és azonos területen tevékenykednek. A (4) bekezdés első mondata kimondja, hogy a névviselési jog sérelmét jelenti különösen, ha valaki jogtalanul más nevét használja, vagy jogtalanul máséhoz hasonló nevet használ.

E jogszabályok alapján az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta, hogy a jogi személy peres felek neve különbözik-e egymástól. Ennek során tényszerűen állapította meg, hogy a két cég nevének F... vezérszava az I. rendű alperes névváltozásáig azonos

volt. A peres felek működési körének hasonlósága körében is helytálló következtetésre jutott, a bírói gyakorlatnak megfelelően nem kizárólag a cégnyilvántartásba bejegyzett tevékenységi körök, hanem a ténylegesen kifejtett tevékenység alapján. Továbbá helytállóan állapította meg, amit egyébként a felek nem vitattak, hogy a tevékenységük azonosan, az ország egész területén valósul meg.

Az I. r. alperes fellebbezésében alaptalanul érvelt a cégjegyzékben felsorolt fő- és egyéb tevékenységeik, valamint a ténylegesen végzett tevékenységük eltéréseivel, illetve azzal, hogy ekörben az elsőfokú eljárásban a bíróság nem vizsgálódott. Az elsőfokú bíróság a hasonló működési kör megállapítása során figyelemmel volt a cégnyilvántartás adataira és a felek tényleges profiljára is, amely utóbbinak ügydöntő jelentőséget tulajdonított. Nem volt arra a tényre vonatkozóan további bizonyításra szükség, hogy a felek milyen tényleges tevékenységet fejtenek ki, mivel erről a felperes a keresetlevelében, az I. rendű alperes pedig az ellenkérelemében egymással egyezően nyilatkozott akként, hogy a felperes kémények gyártásával, forgalmazásával és összeszerelésével, az I. rendű alperes pedig kémények és alkatrészei kereskedelmével foglalkozik. A per meg nem cáfolt adatai szerint tehát a felek a kémények forgalmazását mindketten folytatják, amely a működési kör részbeni azonosságát jelenti, míg a gyártási és a forgalmazási tevékenységük részben azonos termékekkel, kéményekkel kapcsolatos, ami az igénybevevők körének hasonlóságára is figyelemmel a tevékenységük részbeni hasonlóságát teremti meg.

Az összetéveszthetőség hiányára is alaptalanul hivatkozott a fellebbezés. A másodfokú bíróság osztotta azt az ítéleti megállapítást, hogy a két cégnévben szereplő azonos F... vezérszó alapján a korábban bejegyzett felperes névviseléshez való joga sérelmet szenvedett. Rámutat a fellebbviteli bíróság, hogy a jogsértés megállapításához nem szükséges, hogy a vásárlók tévedése valóban bekövetkezzen, elégséges annak a reális veszélye. A F... vezérszónak az egyezése magában hordozta annak a lehetőségét, hogy a vevőkör, illetve a szolgáltatást igénybevevő az alperesi cégnév alapján arra a következtetésre jusson, hogy a felperes termékével, vagy a vele gazdasági kapcsolatban álló céggel került kapcsolatba.

A fentiekben kifejtettek alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hogy a korábbi bejegyzésű felperesi cég névviseléshez fűződő személyiségi jogainak a Ptk. 77. § (4) bekezdése szerinti sérelme valósult meg mindaddig, amíg az I. r. alperes a nevét meg nem változtatta.

Az elsőfokú ítélet a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdései szerint helyesen rendelkezett a felperes javára perköltségről az I. r. alperes vonatkozásában, mert vele szemben a felperes pernyertes lett és nem kérte a perköltség megállapításának a mellőzését. Megváltoztatásra szorult azonban a megállapított ügyvédi munkadíj összege tekintetében, mert annak helyes összege a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)

bekezdése alapján, az elvégzett tevékenység idejéhez igazodva, 25%-os áfa számításával helyesen 62.500 forint, ennyiben a fellebbezés eredményre vezetett.

Az illeték megfizetésére is helyesen kötelezte az elsőfokú bíróság az I. r. alperest, de mivel a felperes leróta a kereseti illetéket, annak ellenére, hogy az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerint tárgyi illetékfeljegyzési jog illette meg, ezért ő az Itv. 80. § (1) bekezdésének i) pontja szerint annak visszatérítését kérheti.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. (2) bekezdése szerint részben, a perköltség vonatkozásában megváltoztatva, helybenhagyta.

Az I. rendű alperes fellebbezése csekély részben lett eredményes, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (1) és (5) bekezdése szerint köteles megfizetni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a jogi képviselője áfával növelt, mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíját foglalja magában.

Budapest, 2010. március 11.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósaai ügyintéző